

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010584
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318010584.8

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného S. V., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.10.2020, sp. zn. 6T/78/2018, na verejnom zasadnutí konanom 24. Marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. V., nar. XX.XX.XXXX v L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 06.10.2020 sp. zn. 6T/78/2018 bol obžalovaný S. V. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

vystupujúc ako zástupca obchodnej spoločnosti Tuningcentrum, s. r. o. so sídlom Dívčice 27, 373 48 Dívčice, Česká republika v postavení kupujúceho uzatvoril v Bratislave na Tuhovskej ulici č. 5 v prevádzke spoločnosti Motor-Car Bratislava s.r.o., dňa 11.08.2010 na základe objednávky číslo 9202000578 zo dňa 08.07.2010 so spoločnosťou Motor - Car Bratislava, s.r.o. so sídlom Bratislava, Tuhovská č. 5 kúpnu zmluvu na osobné motorové vozidlo Mercedes Benz SLS C., Y. č. W a dňa 28.07.2010 na základe objednávky číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.06.2010 kúpnu zmluvu na osobné motorové vozidlo Mercedes Benz E 220 CDI, Y. č. W v súvislosti s ktorými boli vystavené faktúry č. 9210000646 na sumu 181 870,25 EUR a č. 9210000607 na sumu 40 922,75 EUR, ktoré spoločnosti Motor - Car Bratislava, s.r.o. uhradil v hotovosti a následne uvedené vozidlá osobne prevzal, pričom pri kúpe oboch vozidiel predstieral, že je zástupca spoločnosti Tuningcentrum, s. r. o. so sídlom Dívčice 27, 373 48 Dívčice, Česká republika a deklaroval, že obe vozidlá vyvezie do Českej republiky, hoci na konanie v mene spoločnosti Tuningcentrum, s. r. o. vrátane nákupu tovaru bez dane z pridanej hodnoty nebol oprávnený, čím dosiahol, že predmetné motorové vozidlá mu boli spoločnosťou Motor - Car Bratislava, s.r.o. predané za kúpnu cenu, v ktorej však vzhľadom na deklarovaný vývoz vozidiel do Českej republiky nebola zahrnutá daň z pridanej hodnoty, ktorá inak mala byť zaplatená spoločnosti Motor - Car Bratislava, s.r.o., čím spôsobil spoločnosti Motor - Car Bratislava, s.r.o. so sídlom Bratislava, Tuhovská č. 5 na nezaplatennej dani z pridanej hodnoty škodu v celkovej výške 44. 558,60 EUR.

Za uvedený zločin mu bol uložený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému prikázal dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi za účelom výkonu probačného dohľadu.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný a to písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III 20.11.2020 (č.l. 693-699). V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že so závermi odvolacieho súdu, ktoré vyslovil vo svojom zrušujúcom uznesení dňa 14.08.2020,

sp. zn. 2To/59/2020 sa nestotožňuje. Pokiaľ ide o vozidlo Mercedes SLS AMG aj z dokumentu č. 052-07-10 vystavený AIL LEASIN Munchen AG jasne vyplýva, že DPH (nemecké) vo výške 33.299,40 Eur bolo v Nemecku uhradené - v tejto súvislosti je absolútne dokázané, že slovenský dodávateľ predal tovar bez DPH a tovar bol vyvezený a v zahraničí bola odvedená príslušná DPH. V ničom slovenský dodávateľ ani odberateľ žiadny zákon neporušil, nikomu žiadna škoda ani v prospech s DPH nevznikol. Nevidí dôvod, aby predkladal iný dôkaz o tom, že vozidlo bolo vyvezené. Na tomto mieste poukázal na fakt, že podnikanie je podľa zákona činnosť namierená k zadovávaniu zisku, takže ak vozidlo do zahraničia predal drahšie, ako ho kúpil, neporušil zákon a takéto konanie nie je trestným činom. Vozidlo kúpil bez DPH a taktiež ho predal bez DPH - predmetné DPH bolo príjmom nemeckého štátu podľa nemeckých predpisov.

Pokiaľ ide o vozidlo Mercedes E220 CDI, ktoré mu bolo vydané predajcom a. Dugom za 40.922,75 Eur má za to, že zo spisového materiálu Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava - KDI-2-6-074/2012 je preukázané, že toto vozidlo bolo dovezené späť na Slovensko od predajcu Tuningcentrum s.r.o. z Českej republiky a okrem tvrdenia J. B. neexistuje žiadny dôkaz, že by tomu tak nebolo. Celé toto konanie by nebolo, keby svedok B. splnil nimi všetky dohodnuté skutočnosti a keby sa nesnažil poškodiť mu, pričom skôr si škodí sebe, ak nevedie účtovné doklady tak, ako mu to ukladajú príslušné predpisy. V neposlednom rade citované vozidlo by malo mať výšku DPH v čiastke 8184,55 Eur a pokiaľ by mal byť postihovaný za to, že ho doviezol späť na Slovensko a spôsobil nejakú škodu, táto by sa mala odvíjať iba od citovanej čiastky, ktorá nespĺňa znaky právnej kvalifikácie podľa vyššieho odseku. Namietal aj okolnosť, že klamaná strana nezachovala povinnú mieru opatrnosti, keďže v prípade, že by od neho žiadala splnomocnenie, toto by im zadovážil v listinnej forme.

Opakovane poukázal na skutočnosť, že jeho konaním nie je nikto poškodený, hoci sa za poškodeného v skutkovej vete označuje Motor-Car Bratislava, s.r.o., od ktorej spoločnosti však nikto žiadne splnomocnenie nepožaduje a vozidlá by aj tak predala za rovnaké peniaze, pretože DPH nie je tá časť kúpnej ceny, ktorú si určuje a účtuje predajca. Je to čiastka, ktorá patrí štátu, avšak tomu, kde sa tento tovar nakoniec užíva, prihlási vozidlo. Štát v týchto obchodoch poškodený nebol - DPH bolo zúčtované a daňový úrad od žiadneho subjektu DPH nepožaduje.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomne vypracovaného odvolania, pričom poukázal na inú trestnú vec Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To 75/2020, kde v obdobnej veci bol obžalovaný oslobodený. V danej konkrétnej veci obžalovaný S. V. od počiatku tvrdí, že splnomocnenie na kúpu vozidiel nikomu nedával a preto je vinnou poškodenej strany, že vozidlo tomuto predala i bez predloženia overeného splnomocnenia. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného S. V. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný S. V. sa v konečnom návrhu pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s ustanovením § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania, alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov v rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Záveru okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Úvodom je potrebné uviesť, že predmetná trestná vec bola prejednávaná Krajským súdom v Bratislave dvakrát, pričom uznesením Krajského súdu v Bratislave z 14.11.2019 sp. zn. 2To/91/20219 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b, c) Tr. por. zrušený oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 30.05.2019 sp. zn. 6T/78/2018 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení Krajský súd v Bratislave konštatoval, že z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný deklaroval fiktivnosť vývozu osobných automobilov do Českej republiky, pričom doposiaľ neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by obsahovali informáciu o tom, akú celkovú daňovú povinnosť by mala spoločnosť Motor-Car Bratislava s.r.o. v príslušnom zdaňovacom období. V súčasnej dobe je možné konštatovať, že poškodeným subjektom je v danom prípade štát. Za týmto účelom krajský súd prikázal okresnému súdu vypočít' pracovníka daňového úradu, ktorý by sa zodpovedne vyjadril k uvedenej otázke. Pokiaľ sa okresný súd uspokojil s výpoveďou svedkyne Ing. Y. H., ktorá na daňový úrad nastúpila v roku 2013 a pracovný pomer skončila v roku 2015, a táto sa nevedela vyjadriť k predmetu obžaloby, mal na túto otázku vypočít' pracovníka daňového úradu, ktorý by sa presne vyjadril k zodpovedaniu otázky, akú celkovú daňovú povinnosť by mala v kritickom čase spoločnosť Motor-Car Bratislava s.r.o.. Krajský súd prisvedčil odvolacím námietkam prokurátorky, že trestné oznámenie spoločnosť Motor-Car Bratislava s.r.o. podala práve z dôvodu, že v prípade, že sa preukáže neuskutočnenie vývozu a nezdanenia nimi predaných vozidiel v inom členskom štáte EÚ, môže byť ich spoločnosť požiadaná o dodatočný odvod DPH a penále. Za týmto účelom preto bol vyzvaný obžalovaný, aby predložil relevantné doklady o vývoze vozidiel a bol požiadaný o zloženie finančnej zábezpeky vo výške DPH na uvedené vozidlá, čo doposiaľ obžalovaný neurobil. V ďalšom konaní prikázal okresnému súdu zisťovať, či obžalovaný predložil predajcovi, ktorým je v danom prípade Motor-Car Bratislava s.r.o. doklady o vývoze vozidiel a zisťovať aj otázku zloženia finančnej zábezpeky vo výške DPH na uvedené vozidlá.

Vo vzťahu k trestnému činu podvodu, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný treba uviesť, že trestný čin podvodu v zmysle § 221 Tr. zák. možno spáchat' na úkor dodávateľa áut za situácie, kedy obžalovaný odoberie osobné motorové vozidlá s nepravdivým tvrdením, že ich vyvezie do cudziny, a v dôsledku toho s dodávateľom vykoná kúpu za cenu, v ktorej nie je zakalkulovaná daň z pridanej hodnoty, teda za autá nezaplatí dodávateľovi v cene tovaru daň, ktorú by dodávateľ inak (nebyť jeho omylu ohľadne miesta určenia tovaru) do predajnej ceny zahrnul - potom obžalovaný vozidlá predá na území Slovenskej republiky za cenu s daňou a spôsobí, že dodávateľ v dôsledku nepreukázaného vývozu vozidiel musí daň doplatiť. Škodu v takomto prípade predstavuje výška dane, ktorú dodávateľ vozidiel fakticky nedostal

zaplatenú v predajnej cene vozidiel a jej odpočet teda nemohol uplatniť z dôvodu nepreukázaného vývozu vozidiel. Prospechom páchatel'a je nižšia cena (fakticky bez dane), za ktorú vozidlá kúpil od dodávateľa. Sám sa potom obohatí predajom takto získaných vozidiel za vyššiu cenu, než tú, ktorú zaplatil dodávateľovi. Jeho podvodný úmysel pritom smeruje k obohateniu sa na úkor poškodeného dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obe vozidlá boli po ich podvodnom nákupe bez DPH na spoločnosť Tuningcentrum následne zobchodované zo strany spoločnosti EPSYLON RENTAL and LEASING s.r.o. Pokiaľ by tieto vozidlá mala od predajcu vozidiel kúpiť samotná citovaná spoločnosť, musela by v kúpnej cene uhradiť aj daň z pridanej hodnoty, čo však obžalovanému nevyhovovalo, keďže potreboval zrealizovať obchod bez zaťaženia daňou z pridanej hodnoty, na ktorú bez akéhokoľvek oprávnenia použil obchodné meno a údaje spoločnosti Tuningcentrum s.r.o., ktorá s predmetným obchodom nemala v skutočnosti nič spoločné, pretože konateľ spoločnosti, J. B. poprel, že by obžalovaného splnomocnil na nákup uvedených vozidiel v mene tejto českej obchodnej spoločnosti, čo nasvedčuje tomu, že obžalovaný nebol oprávnený nadobudnúť predmetné vozidlá bez DPH a iba predstieraním toho, že vozidlá nakupuje na českú firmu dosiahol ich kúpu bez dane, ktorú mal inak zaplatiť spoločnosti Motor-Car Bratislava.

Po takto doplnenom dokazovaní Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 02.06.2020 sp. zn. 6T/78/2018 opätovne obžalovaného S. V. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III pre zločin podvodu podľa § 221 os. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorý rozsudok však bol napadnutý odvolaním prokurátorky. Následne uznesením Krajského súdu v Bratislave z 14.08.2020 sp. zn. 2To/59/2020 bol vyššie citovaný rozsudok opätovne zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný súd doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu a vypočul pracovníka daňového úradu A.. H. O., ktorý sa vyjadril v tom smere, že daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru, pričom sa však nevedel vyjadriť k celkovej daňovej povinnosti, ktorá by mala spoločnosti Motor-Car Bratislava, s.r.o. v príslušnom daňovom období. Vyjadril sa aj k tomu, že ak existuje obchod medzi dvomi spoločnosťami, z ktorých jedna je identifikovaná v jednom štáte EÚ a druhá spoločnosť v druhom štáte EÚ, pri nimi uskutočnenom predaji je potrebné, aby predávajúci, keď chce vykázat dodanie tovaru do iného členského štátu musí sa preukázať patričnými dokladmi, a to prepravným dokladom, CMR, na doklade je uvedené, kde bol tovar naložený a vyložený a kto ho prepravoval. Na základe takéhoto dokladu je možné zistiť, kde táto preprava skončila.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný V. iadne takéto doklady nepredložil.

Trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. je spáchaný na úkor dodávateľa tovaru za situácie, kedy páchatel' odoberie tovar s nepravdivým tvrdením, že ho vyvezie do cudziny a v dôsledku toho za tovar nezaplatí dodávateľovi v cene tovaru daň (daň z pridanej hodnoty), ktorú by inak dodávateľ do predajnej ceny zakalkuloval, následne páchatel' tovar predá (resp. umožní jeho predaj) na území Slovenskej republiky za cenu s daňou a spôsobí tým, že dodávateľ v dôsledku nepreukázaného vývozu tovaru musí daň doplatiť. Škodu v takomto prípade predstavuje výška dane, ktorú dodávateľ tovaru nedostal zaplatenú v predaji cene tovaru a jej odpočet ani nemohol uplatniť z dôvodu nepreukázaného vývozu tovaru (viď TR. NS 4/2001). Prospechom páchatel'a je potom nižšia cena (bez dane), za ktorú tovar kúpil od dodávateľa.

Podstatou trestného činu podvodu v zmysle § 221 Tr. zák. odlišujúceho ho od ostatných trestných činov i od konaní beztrestných, nie je na jednej strane spôsobenie škody a na druhej strane obohatenie určitej osoby, ale podvodný úmysel páchatel'a - uvedenie určitej osoby do omylu využijúc jej omylu alebo zatajenie podstatných skutočností v úmysle obohatiť seba alebo iného na škodu cudzieho majetku.

Pokiaľ by teda obžalovaný pred zástupcami spoločnosti Motor-Car Bratislava s.r.o. nevystupoval podvodne ako zástupca českej spoločnosti (nepreukázal sa overeným alebo iným splnomocnením pre nákup vozidiel), nikdy by mu neboli vozidlá predané v kúpnej cene, v ktorej by nebola zahrnutá DPH. Z obsahu spisového materiálu je zrejme aj to, že obžalovaný S. V. má viacero obchodných spoločností, na ktoré mohol predmetné vozidlá nakúpiť, avšak v takomto prípade by nemohol nakupovať vozidlá bez DPH a nemohol by podľa vlastného vyjadrenia (ušetriť). Nemožno súhlasiť s tvrdením okresného súdu, že konaním obžalovaného žiadnemu subjektu škoda nevznikla, pretože z vykonaného dokazovania je zrejme, že finančný úrad v Českých Budejoviciach v roku 2012 predpísaným spôsobom avizoval daňovému úradu SR, že predmetné vozidlá neboli v Českej republike zaregistrované a daňový subjekt Tuningcentrum s.r.o. popiera prijatie vozidiel. Nie je možné akceptovať ani okolnosť, že daňový úrad v Slovenskej republike na vzniknutú situáciu nereagoval, bol nečinný a nepožiadala spoločnosť Motor-Car Bratislava s.r.o. o dodatočný odvod DPH. Takáto okolnosť nemôže viesť k záveru, že žiadnemu subjektu škoda nevznikla. Zo strany okresného súdu zostalo bez povšimnutia, že spoločnosť Motor-Car

Bratislava s.r.o. podala na obžalovaného trestné oznámenie, keďže si bola vedomá toho, že aj napriek tomu, že ich spoločnosti škoda nevznikla pri nepreukázaní vývozu vozidiel do Českej republiky, môže byť ich spoločnosť vyzvaná o dodatočný odvod DPH a penále.

Následne okresný súd postupujúc v zmysle vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia rozhodol tak, že obžalovaného uznal za vinného v zmysle obžaloby a zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že obžalovaný sa pri nákupe vozidiel pred zamestnancami spoločnosti Motor-Car Bratislava, s.r.o. celkom jednoznačne vydával za osobu oprávnenú konať v mene spoločnosti TUNINGCENTRUM, s.r.o., hoci v skutočnosti konateľom uvedenej spoločnosti na nákup uvedených vozidiel v danom prípade splnomocnený nebol. Z výsluchu konateľa poškodenej spoločnosti bez pochybností vyplýva, že tento nemal o nákupe vozidiel žiadnu vedomosť. Motív konania obžalovaného celkom jednoznačne vyplynul aj zo samotného výsluchu obžalovaného, ktorý uviedol, že nikdy nedeclaroval fyzický vývoz vozidiel do Českej republiky a že sa jednalo iba o účtovnú transakciu. Uviedol, že nakúpil v netto, predal v netto, teda v režime bez DPH a to z dôvodu ušetrenia finančných prostriedkov. Jednalo sa podľa neho pritom o čisto prozaický dôvod, ako ušetriť 10.000 Eur a viac. Z vykonaných dôkazov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný S. V. pri nákupe oboch motorových vozidiel uviedol zamestnancov spoločnosti Motor-Car Bratislava, s.r.o. do omylu tým, že ako fyzická osoba v skutočnosti nemajúca žiaden právny vzťah k spoločnosti TUNINGCENTRUM, s.r.o. so sídlom v Českej republike, iba predstieral, že je jej splnomocnený zástupca a deklaroval ich vývoz do Českej republiky a práve týmto spôsobom u spoločnosti Motor-Car Bratislava s.r.o., dosiahol, že mu obe vozidlá z titulu predstieraného nákupu pre českú obchodnú spoločnosť boli predané za kúpnu cenu, v ktorej však nebola zahrnutá daň z DPH, ktorá v prípade oboch vozidiel predstavuje sumu celkovo 44.558,60 Eur. Práve táto suma predstavuje škodu, ktorú obžalovaný spôsobil ako získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok obžalovaného tieto nebolo možné akceptovať, keďže vozidlo Mercedes SLS AMG obžalovaný po jeho kúpe bez DPH na spoločnosť TUNINGCENTRUM predal nemeckej spoločnosti, avšak predávajúcim už bola spoločnosť EPSYLON RENTAL & LEASING s.r.o. so sídlom Tomášikova 30, Bratislava, ktorej bol obžalovaný konateľom. V prípade druhého vozidla zn. Mercedes E220 CTI bolo vozidlo pôvodne kúpené na spoločnosť TUNINGCENTRUM s.r.o. následne predané spoločnosti EPSYLON RENTAL & LEASING s.r.o. v zastúpení obžalovaným a následne predané spoločnosti VASSAL BASE, a.s. zastúpenej H. F., ktorý si bol predmetné vozidlo „objednať“ v spoločnosti MOTORCAR Bratislava, s.r.o. spolu s obžalovaným ešte pred samotným špekulatívnym obchodovaním.

Pokiaľ ide o ďalšie obhajobné tvrdenia obžalovaného, že jeho konaním žiadnemu subjektu škoda nevznikla, toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pretože Finančný úrad v Českých Budejoviciach v roku 2012 avizoval Daňovému úradu SR, že predmetné motorové vozidlá neboli v Českej republike zaregistrované a ich daňový subjekt TUNINGCENTRUM s.r.o. popiera prijatie vozidiel. Skutočnosť, že Daňový úrad v Slovenskej republike na vzniknutú situáciu a porušovanie daňových predpisov nereagoval, bol nečinný a nepožiadaval spoločnosť Motor-Car, s.r.o. o dodatočný odvod DPH nemôže viesť k záveru, že nevznikla škoda žiadnemu subjektu. Práve v tejto súvislosti spoločnosť Motor-Car Bratislava, s.r.o. dňa 13.07.2012 podala na obžalovaného trestné oznámenie, pretože si bola vedomá, že aj keď ich spoločnosti škoda zatiaľ nevznikla, ale pri preukázaní neuskutočnenia vývozu a nezdanenia vozidiel v inom členskom štáte EÚ môže byť ich spoločnosť požiadaná o dodatočný odvod DPH a penále. Obžalovaný bol totiž vyzvaný, aby predložil relevantné doklady o vývoze vozidiel a bol požiadany o zloženie finančnej zábezpeky vo výške DPH na uvedené vozidlá, čo však neurobil.

Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam obžalovaného, ako aj s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/75/2020, kde došlo v obdobnej trestnej veci k oslobodeniu obžalovaného z hľadiska nedodržania povinnej miery opatrnosti poškodenej strany krajský súd udáva, že sa jedná o iný prípad, kedy došlo k pôžičke medzi súkromnými osobami a k nenaplneniu zákonných znakov zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., avšak ide o nie totožný, ale o iný prípad. V danom konkrétnom prípade krajský súd konštatoval, že nebola naplnená subjektívna stránka žalovaného trestného činu, ako aj objektívna stránka.

Krajský súd preto uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj príťažujúce okolnosti, aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest

je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu súd dbal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), pričom prihliadal na zákonom určené podmienky (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

U obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť a preto ukladal trest obžalovanému v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. v rámci základnej trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov. Trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou 3 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe preto možno považovať za trest zodpovedajúci zákonu, ako aj stavu veci.

Odvolací súd preto odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.